

Heydər Əliyevin gücü, müdrikliyi, ümumiyyətlə, Heydər Əliyev amili Azərbaycanı bir cətir kimi qoruyurdu.

Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının milli sərvətidir. O, xalqa və Vətənə sonsuz sevgisi, dövlətçiliyə hədsiz sədaqəti ilə indiki və gələcək nəsillərə örnək ola biləcək bir fəaliyyət nümunəsi, ölkəmizin davamlı inkişafının uzunömürlülü-yünü təmin edən təkmil irs, siyasi məktəb miras qoymuşdur.

O, ölkə həyatının bütün sahələrində quruculuğun, davamlı inkişafın və islahatların banisi olmuşdur. İqtisadiyyatın yenidən qurulması, kənd təsərrüfatının dirçəlişi, peşəkar ordunun yaradılması, çevik və balanslaşdırılmış xarici siyasət kursunun həyata keçirilməsi, səhiyyə, elm, təhsil, mədəniyyət, içsənəet sahələrinin tərəqqisi, hüquqi və demokratik dövlət quruculuğu məhz dahi liderin adı ilə bağlıdır.

1944-cü ildə Fransa müqavimət hərəkatının lideri Şarl de Qoll fəasistlərin viran qoyduğu və xarabazara çevirdiyi Paris şəhərinə gələrkən ürekağınısı ilə bu sözləri söyləmişdi: "Fransada dövlətçilik yoxdur, deməli, heç nə yoxdur". O, fransızların itirilmiş dövlətçiliyini bərpa etdi, "asayişə - he, xaosə - yox dedi". Fransızlar dövlətçilik qarşısında bu misilsiz xidmətinə görə əbədi olaraq Şarl de Qolla minnətdardır.

Ümummilli lider Heydər Əliyev 1993-cü il iyunun 9-da Bakı şəhərinə gələrkən "Azərbaycanda da dövlətçilik itirilmişdir, deməli, heç nə yox idi". Heydər Əliyev, ilk növbədə, itirilmiş dövlətçiliyi bərpa etdi, ölkəni permanent xaos vəziyyətindən çıxardı, vətəndaş müharibəsinin qarşısını aldı, milli bərsığa nail oldu, bütün sahələrdə dinamik inkişaf tendensiyasının əsasını qoydu. Azərbaycan siyasəti sabitlik və inkişaf dövrü başladı. Azərbaycan xalqı dövlətçilik qarşısında müstəsna və misilsiz xidmətlərinə görə zamanəmizin dühası Heydər Əliyevə əbədi olaraq minnətdardır.

Təsədüfi deyil ki, ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərlik etdiyi yüksəliş illəri "milli intibah dövrü" kimi xarakterizə olunur. Bu dövrün hər iki mərhələsi (1969-1982 və 1993-2003-cü illər) bir-birindən zaman və ictimai-siyasi formasiya baxımından fərqlənsə də, zamanəmizin dühasının xalqa, Vətənə xidməti və hakimiyyətin hər iki mərhələsində qazandığı böyük uğurlar baxımından olduqca oxşardır. Təkcə birçə faktı qeyd edək ki, 1969-1982-ci illərdə respublika iqtisadiyyatına 32 milyard rubldan çox kapital qoyulmuşdur. Azərbaycan həmin illərdə 65 ölkəyə 350 adda məhsulun ixrac edən sənaye respublikası kimi özünü təsdiqləmişdi.

1982-1987-ci illərdə SSRİ Nazirlər Soveti Sədrinin birinci müavini kimi yüksək dövlət vəzifəsini icra etdiyi müddətdə də öz doğma respublikasının vəziyyəti ilə daim maraqlanmış, ona xüsusi diqqət və qayğı göstərmişdir. Bu dövrdə Azərbaycan iqtisadiyyatına yönəldilən irimiqyaslı sərmayələr, xüsusilə neft və neft-kimya sənayesi, kənd təsərrüfatı və sənaye sahələrinin sürətli inkişafı, tikilib istifadəyə verilən yüzlərcə istehsal müəssisələri, ictimai-mədəni və sosial obyektlər, hazırlanan yüksəkixtisaslı kadrlar, açılan yeni iş yerləri və s. bunun əyani sübutudur.

SSRİ-nin birinci və sonuncu prezidenti Mixail Qorbaçovun qatı erməniperəst mövqedə dayanması və bu xüsusda Heydər Əliyev şəxsiyyətinə münasibətdə qərəzli və qışqanc davranışı

1987-ci il 21 oktyabr tarixində bu nadir şəxsiyyətin tutduğu vəzifədən istefa verməsinə səbəb oldu. 1990-cı ilin 20 iyul tarixində Moskvadan Bakıya, 2 gün sonra isə Naxçıvana qayıdan Heydər Əliyev bu qədim diyarı erməni işğalından hifz etdi. Qədrbilən Naxçıvan əhalisi bir yumruq kimi ulu öndərin ətrafında birləşdi. Bu birlik sayəsində Naxçıvan şəhəri Azərbaycanın qurtuluşuna gedən tarixi proseslərin mərkəzinə çevrildi. 1990-cı il 17 noyabr tarixində Heydər Əliyevin sədrliyi ilə Naxçıvan parlamentinin sessiyasında Muxtar Respublikanın adından "sovet sosialist" sözləri götürüldü. "Ali sovet" sözü "Ali Məclis" sözü ilə əvəz olundu. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin (AXC) üçrəngli bayrağı dövlət bayrağı kimi təsdiqləndi. Dövlət gerbi, eyni zamanda AXC-nin üçrəngli bayrağının bütövlükdə Azərbaycan SSR-in dövlət rəmzi kimi təsis edilməsi və digər dövlət atributlarının bərpası məsələsinin qanunvericilik təşəbbüsü qaydasında Azərbaycan Respublikası Ali Soveti qarşısında qaldırılması haqqında qərar qəbul edildi. 1991-ci il fevralın 5-də ulu öndər Heydər Əliyevin tarixi təşəbbüsü reallaşdı. Belə ki, həmin gün Azərbaycan Respublikası "Azərbaycan SSR" adından "Azərbaycan Respublikası" adlandırılması, AXC-nin bayrağının Dövlət bayrağı kimi təsis edilməsi haqqında qərar verdi.

1991-ci il 17 mart tarixində SSRİ-nin saxlanılmasına dair referendum keçirilən zaman ümummilli lider Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə Naxçıvanda ümumxalq səsverməsi keçiril-

mədi. Bu addımı ilə zamanəmizin dühası növbəti tarixi uzaqgörənliyə imza atdı, böyük qorxmazlıq və cəsarət nümunəsi sərgilədi. Eyni cəsarət, prinsipiallıq və vətənsəverliyi ulu öndər Heydər Əliyev 1990-cı il 20 Yanvar faciəsinə münasibətdə bir daha nümayiş etdirdi. Faciənin səhərişi günü özünün və ailə üzvlərinin həyatını təhlükə altında qoyaraq Azərbaycanın Moskvadakı nümayəndəliyinin qarşısında 20 Yanvar faciəsinin törəmələri qarşı açıq ittihamlarla çıxış etdi. Qətləmə görə birbaşa məsuliyyət daşıyan SSRİ və Azərbaycan rəhbərliyini ifşa etdi.

Beləliklə, 20 Yanvar faciəsində qanlı təcəvüzə məruz qalmış Azərbaycan xalqının haqq səsinə dünya ictimaiyyətinə çatdıran yeganə şəxsiyyət ümummilli lider Heydər Əliyev oldu. Məhz xalqımıza qarşı bu amansız hərbi cinayətə cavab olaraq Heydər Əliyev Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının sıralarını tərk etdi. 1991-ci il iyunun 19-da partiya sıralarından çıxmaq barədə SSRİ Nazirlər Kabinetinin partiya təşkilatına müraciət etməklə bu addımı rəsmiləşdirdi.

Dövlətçilik tariximizdə müstəsna əhəmiyyətə malik olan ikinci mərhələnin ən başlıca nailiyyəti odur ki, ölkəmizin dövlət müstəqilliyi qorunub saxlanılmış, daha da möhkəmləndirilmiş və inkişaf etdirilmişdir.

Azərbaycanda hüquqi dövlət quruculuğu, demokratiyanın inkişafı, insan hüquq və azadlıqlarının qorunması, işlək bazar iqtisadiyyatına keçid istiqamətində mühüm uğurların əldə edilməsi bu çox mürəkkəb və son dərəcə məsuliyyətli dövrün xarakterik cəhətlərindəndir. Bütün bu uğurların əsasında ulu öndər Heydər Əliyevin xalqın təkidli xahişi və tələbi ilə hakimiyyətə tarixi qayıdışı ilə bağlı olduqca şərəfli və məsuliyyətli qərarı dayanır. Beləliklə, 15 iyun tarixində Milli Qurtuluş Günü kimi daxil oldu. Xalqın tələbi ilə Milli Məclis 1997-ci il iyununda bu günün bayram elan etdi.

Bu dövr ulu öndərin təbircə desək, "müstəqilliyin əldə edilməsindən daha çətin olan onun qorunması və möhkəmləndirilməsi" ilə xarakterizə olunurdu. Həmin dövrdə Rusiyanın siyasi hərbi elitasında formalaşmış mövqeyə görə, ərazisindən hərbi bazalar çıxarılan və birmənalı olaraq Qərbe inteqrasiya xəttini seçən Azərbaycan regionda Kremlin planları üçün birbaşa təhlükə mənbəyi idi. Hakimiyyətə olan Müsavat-AXC cütlüyünün həyata keçirdiyi səbətsiz daxili və xarici siyasət kursu Rusiyanın Azərbaycana münasibətdə məlum sərt mövqeyinin formalaşmasında az rol oynamadı. Nəticədə məhz həmin illərdə Rusiyanın əli ilə torpaqlarımız Ermənistan tərəfindən işğal olundu. Yer gəlmişkən, burada bir həqiqət də xüsusi olaraq qeyd edək ki, Azərbaycan xalqının ən ağır dərdi olan keçmiş Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı ulu öndər Heydər Əliyevin 1969-1982-ci illərdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticəsində bu dövrdə erməni millətçiləri bir dəfə də olsun ölkəmizə

qarşı ərazi iddialarını açıq şəkildə dile gətirməyə cəsarət etmədilər və buna imkan verilmədi. Prezident İlham Əliyevin Sumqayıtın 70 ililiyinə həsr olunmuş tədbirdə qeyd etdiyi kimi: "1987-ci ildə Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən sonra iki həftə keçməmiş erməni millətçiləri Dağlıq Qarabağı Azərbaycan-dan ayrırı Ermənistanı vermək haqqında beynəlxalq mətbuatda və sovet mətbuatında məsələ qaldırmışlar. Artıq Dağlıq Qarabağda separatçı meyillərə ələ bil ki, yaşıl işıq yandırıldı. Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən 3 ay sonra Sumqayıt hadisələri baş vermişdir. Sumqayıt hadisələri də məkrli planın tərkib hissəsi idi. Plan ondan ibarət idi ki, Heydər Əliyev hakimiyyətdən getsin. Çünki onun Siyasi Büronun üzvü kimi fəaliyyəti erməni millətçilərə imkan vermirdi ki, məsələ qaldırınsınlar".

Bundan savayı, AXC-Müsavat cütlüyünün mövcud şəraitə adekvat olmayan məqamda Cənubi Azərbaycan problemini qaldırması nəticəsində İrəvanla da münasibətlər son dərəcə kəşsiyyət ümummilli lider Heydər Əliyev oldu. Məhz xalqımıza qarşı bu amansız hərbi cinayətə cavab olaraq Heydər Əliyev Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının sıralarını tərk etdi. 1991-ci il iyunun 19-da partiya sıralarından çıxmaq barədə SSRİ Nazirlər Kabinetinin partiya təşkilatına müraciət etməklə bu addımı rəsmiləşdirdi. Dövlətçilik tariximizdə müstəsna əhəmiyyətə malik olan ikinci mərhələnin ən başlıca nailiyyəti odur ki, ölkəmizin dövlət müstəqilliyi qorunub saxlanılmış, daha da möhkəmləndirilmiş və inkişaf etdirilmişdir.

Azərbaycanda hüquqi dövlət quruculuğu, demokratiyanın inkişafı, insan hüquq və azadlıqlarının qorunması, işlək bazar iqtisadiyyatına keçid istiqamətində mühüm uğurların əldə edilməsi bu çox mürəkkəb və son dərəcə məsuliyyətli dövrün xarakterik cəhətlərindəndir. Bütün bu uğurların əsasında ulu öndər Heydər Əliyevin xalqın təkidli xahişi və tələbi ilə hakimiyyətə tarixi qayıdışı ilə bağlı olduqca şərəfli və məsuliyyətli qərarı dayanır. Beləliklə, 15 iyun tarixində Milli Qurtuluş Günü kimi daxil oldu. Xalqın tələbi ilə Milli Məclis 1997-ci il iyununda bu günün bayram elan etdi.

Bu dövr ulu öndərin təbircə desək, "müstəqilliyin əldə edilməsindən daha çətin olan onun qorunması və möhkəmləndirilməsi" ilə xarakterizə olunurdu. Həmin dövrdə Rusiyanın siyasi hərbi elitasında formalaşmış mövqeyə görə, ərazisindən hərbi bazalar çıxarılan və birmənalı olaraq Qərbe inteqrasiya xəttini seçən Azərbaycan regionda Kremlin planları üçün birbaşa təhlükə mənbəyi idi. Hakimiyyətə olan Müsavat-AXC cütlüyünün həyata keçirdiyi səbətsiz daxili və xarici siyasət kursu Rusiyanın Azərbaycana münasibətdə məlum sərt mövqeyinin formalaşmasında az rol oynamadı. Nəticədə məhz həmin illərdə Rusiyanın əli ilə torpaqlarımız Ermənistan tərəfindən işğal olundu. Yer gəlmişkən, burada bir həqiqət də xüsusi olaraq qeyd edək ki, Azərbaycan xalqının ən ağır dərdi olan keçmiş Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı ulu öndər Heydər Əliyevin 1969-1982-ci illərdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticəsində bu dövrdə erməni millətçiləri bir dəfə də olsun ölkəmizə

qarşı ərazi iddialarını açıq şəkildə dile gətirməyə cəsarət etmədilər və buna imkan verilmədi. Prezident İlham Əliyevin Sumqayıtın 70 ililiyinə həsr olunmuş tədbirdə qeyd etdiyi kimi: "1987-ci ildə Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən sonra iki həftə keçməmiş erməni millətçiləri Dağlıq Qarabağı Azərbaycan-dan ayrırı Ermənistanı vermək haqqında beynəlxalq mətbuatda və sovet mətbuatında məsələ qaldırmışlar. Artıq Dağlıq Qarabağda separatçı meyillərə ələ bil ki, yaşıl işıq yandırıldı. Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən 3 ay sonra Sumqayıt hadisələri baş vermişdir. Sumqayıt hadisələri də məkrli planın tərkib hissəsi idi. Plan ondan ibarət idi ki, Heydər Əliyev hakimiyyətdən getsin. Çünki onun Siyasi Büronun üzvü kimi fəaliyyəti erməni millətçilərə imkan vermirdi ki, məsələ qaldırınsınlar".

Bundan savayı, AXC-Müsavat cütlüyünün mövcud şəraitə adekvat olmayan məqamda Cənubi Azərbaycan problemini qaldırması nəticəsində İrəvanla da münasibətlər son dərəcə kəşsiyyət ümummilli lider Heydər Əliyev oldu. Məhz xalqımıza qarşı bu amansız hərbi cinayətə cavab olaraq Heydər Əliyev Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının sıralarını tərk etdi. 1991-ci il iyunun 19-da partiya sıralarından çıxmaq barədə SSRİ Nazirlər Kabinetinin partiya təşkilatına müraciət etməklə bu addımı rəsmiləşdirdi. Dövlətçilik tariximizdə müstəsna əhəmiyyətə malik olan ikinci mərhələnin ən başlıca nailiyyəti odur ki, ölkəmizin dövlət müstəqilliyi qorunub saxlanılmış, daha da möhkəmləndirilmiş və inkişaf etdirilmişdir.

Azərbaycanda hüquqi dövlət quruculuğu, demokratiyanın inkişafı, insan hüquq və azadlıqlarının qorunması, işlək bazar iqtisadiyyatına keçid istiqamətində mühüm uğurların əldə edilməsi bu çox mürəkkəb və son dərəcə məsuliyyətli dövrün xarakterik cəhətlərindəndir. Bütün bu uğurların əsasında ulu öndər Heydər Əliyevin xalqın təkidli xahişi və tələbi ilə hakimiyyətə tarixi qayıdışı ilə bağlı olduqca şərəfli və məsuliyyətli qərarı dayanır. Beləliklə, 15 iyun tarixində Milli Qurtuluş Günü kimi daxil oldu. Xalqın tələbi ilə Milli Məclis 1997-ci il iyununda bu günün bayram elan etdi.

Bu dövr ulu öndərin təbircə desək, "müstəqilliyin əldə edilməsindən daha çətin olan onun qorunması və möhkəmləndirilməsi" ilə xarakterizə olunurdu. Həmin dövrdə Rusiyanın siyasi hərbi elitasında formalaşmış mövqeyə görə, ərazisindən hərbi bazalar çıxarılan və birmənalı olaraq Qərbe inteqrasiya xəttini seçən Azərbaycan regionda Kremlin planları üçün birbaşa təhlükə mənbəyi idi. Hakimiyyətə olan Müsavat-AXC cütlüyünün həyata keçirdiyi səbətsiz daxili və xarici siyasət kursu Rusiyanın Azərbaycana münasibətdə məlum sərt mövqeyinin formalaşmasında az rol oynamadı. Nəticədə məhz həmin illərdə Rusiyanın əli ilə torpaqlarımız Ermənistan tərəfindən işğal olundu. Yer gəlmişkən, burada bir həqiqət də xüsusi olaraq qeyd edək ki, Azərbaycan xalqının ən ağır dərdi olan keçmiş Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı ulu öndər Heydər Əliyevin 1969-1982-ci illərdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticəsində bu dövrdə erməni millətçiləri bir dəfə də olsun ölkəmizə

qarşı ərazi iddialarını açıq şəkildə dile gətirməyə cəsarət etmədilər və buna imkan verilmədi. Prezident İlham Əliyevin Sumqayıtın 70 ililiyinə həsr olunmuş tədbirdə qeyd etdiyi kimi: "1987-ci ildə Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən sonra iki həftə keçməmiş erməni millətçiləri Dağlıq Qarabağı Azərbaycan-dan ayrırı Ermənistanı vermək haqqında beynəlxalq mətbuatda və sovet mətbuatında məsələ qaldırmışlar. Artıq Dağlıq Qarabağda separatçı meyillərə ələ bil ki, yaşıl işıq yandırıldı. Heydər Əliyev vəzifədən gedəndən 3 ay sonra Sumqayıt hadisələri baş vermişdir. Sumqayıt hadisələri də məkrli planın tərkib hissəsi idi. Plan ondan ibarət idi ki, Heydər Əliyev hakimiyyətdən getsin. Çünki onun Siyasi Büronun üzvü kimi fəaliyyəti erməni millətçilərə imkan vermirdi ki, məsələ qaldırınsınlar".

Bundan savayı, AXC-Müsavat cütlüyünün mövcud şəraitə adekvat olmayan məqamda Cənubi Azərbaycan problemini qaldırması nəticəsində İrəvanla da münasibətlər son dərəcə kəşsiyyət ümummilli lider Heydər Əliyev oldu. Məhz xalqımıza qarşı bu amansız hərbi cinayətə cavab olaraq Heydər Əliyev Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının sıralarını tərk etdi. 1991-ci il iyunun 19-da partiya sıralarından çıxmaq barədə SSRİ Nazirlər Kabinetinin partiya təşkilatına müraciət etməklə bu addımı rəsmiləşdirdi. Dövlətçilik tariximizdə müstəsna əhəmiyyətə malik olan ikinci mərhələnin ən başlıca nailiyyəti odur ki, ölkəmizin dövlət müstəqilliyi qorunub saxlanılmış, daha da möhkəmləndirilmiş və inkişaf etdirilmişdir.

Azərbaycanda hüquqi dövlət quruculuğu, demokratiyanın inkişafı, insan hüquq və azadlıqlarının qorunması, işlək bazar iqtisadiyyatına keçid istiqamətində mühüm uğurların əldə edilməsi bu çox mürəkkəb və son dərəcə məsuliyyətli dövrün xarakterik cəhətlərindəndir. Bütün bu uğurların əsasında ulu öndər Heydər Əliyevin xalqın təkidli xahişi və tələbi ilə hakimiyyətə tarixi qayıdışı ilə bağlı olduqca şərəfli və məsuliyyətli qərarı dayanır. Beləliklə, 15 iyun tarixində Milli Qurtuluş Günü kimi daxil oldu. Xalqın tələbi ilə Milli Məclis 1997-ci il iyununda bu günün bayram elan etdi.

Bu dövr ulu öndərin təbircə desək, "müstəqilliyin əldə edilməsindən daha çətin olan onun qorunması və möhkəmləndirilməsi" ilə xarakterizə olunurdu. Həmin dövrdə Rusiyanın siyasi hərbi elitasında formalaşmış mövqeyə görə, ərazisindən hərbi bazalar çıxarılan və birmənalı olaraq Qərbe inteqrasiya xəttini seçən Azərbaycan regionda Kremlin planları üçün birbaşa təhlükə mənbəyi idi. Hakimiyyətə olan Müsavat-AXC cütlüyünün həyata keçirdiyi səbətsiz daxili və xarici siyasət kursu Rusiyanın Azərbaycana münasibətdə məlum sərt mövqeyinin formalaşmasında az rol oynamadı. Nəticədə məhz həmin illərdə Rusiyanın əli ilə torpaqlarımız Ermənistan tərəfindən işğal olundu. Yer gəlmişkən, burada bir həqiqət də xüsusi olaraq qeyd edək ki, Azərbaycan xalqının ən ağır dərdi olan keçmiş Dağlıq Qarabağ problemi ilə bağlı ulu öndər Heydər Əliyevin 1969-1982-ci illərdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticəsində bu dövrdə erməni millətçiləri bir dəfə də olsun ölkəmizə

dən Azərbaycan qazının birbaşa olaraq Avropa bazarına çıxışı tam təmin olundu.

2017-ci il sentyabrın 14-də beynəlxalq ictimaiyyət Azərbaycanın enerji təhlükəsizliyi sahəsində yeni və tarixi bir səhifə yazdığına şahidlik etdi. Həmin gün Heydər Əliyev mərkəzində "Azəri", "Çıraq" və "Günəşli" yataqları üzrə yeni sazişin imzalanması ilə bu yataqların işlənilməsi 2050-ci ilə qədər uzadıldı. Ulu öndər Heydər Əliyevin müəllifi olduğu və cənab Prezident İlham Əliyevin uğurla davam etdirdiyi "yeni neft diplomatiyası"nın möhtəşəm nailiyyətləri sübut edir ki, Azərbaycan bütün sferalarda, xüsusilə də enerji sahəsində regionun həlledici aktoruna çevrilmişdir.

Azərbaycan xalqı hər il mayın 10-da ulu öndər Heydər Əliyevin ad gününü böyük coşqu və ruh yüksəkliyi ilə qeyd edir. Xalqımız sevinir ki, bu gün ulu öndərin şah əsəri olan müasir müstəqil Azərbaycan etibarlı əllərdədir, davamlı və dinamik inkişaf tempinə malikdir. Zəmanəmizin dühasından "Ona özüm qədər inanıram və gələcəyinə böyük ümidlər bəsləyirəm", - qiymətini alan Prezident İlham Əliyev Azərbaycanın bugünkü və gələcək inkişafının təminatçısıdır. O, Azərbaycanın çağdaş tarixinə yeni missiya ilə daxil olmuşdur. Cənab İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə Azərbaycan son 22 il ərzində özünü milli dövlət quruculuğu və idarəçiliyinin növbəti şərəfli mərhələsinə yaşayıb. Bu mərhələ Azərbaycanın siyasi sabitliyində, iqtisadi gücündə, sosial rifahında, uğurlu xarici siyasətində, xüsusilə də tarix yazan güclü ordusunda öz təsdiqini tapır. Müzəffər Azərbaycan ordusu Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə torpaqlarımızı Ermənistanın işğalçı silahlı qüvvələrindən azad etmək kimi müqəddəs vəzifəni şərəflə yerinə yetirmişdir. Məhz Ali Baş Komandanımızın böyük sərkərdəlik məharəti, güclü iradəsi və qətiyyəti, müzəffər və yenilməz ordumuzun sücaəti, xalqın Prezidentinə olan birmənalı dəstəyi və onun ətrafında monolit birliyi, Türkiyə kimi güclü qardaş dövlətin Azərbaycanın yanında olması, dost Pakistan dövlətinin ölkəmizə kömək etməyə hazır olduğunu bəyan etməsi və digər tərəfdaş dövlətlərin haqq işimizə müdafiə etməsi Vətən müharibəsində Azərbaycanın tam qələbəsini təmin edən həlledici amillərdir. O qələbə ki, şəhidlərimizin ruhunu cəlb etmişdir, o qələbə ki, Cəbrayılımızı, Füzulimizi, Zəngilanımızı, Qubadlımızı, Ağdamımızı, Kəlbəcərimizi, Laçınımızı, Hadrutumu, Suqovuşanımızı, Şuşamızı, Xankəndimizi və bütövlükdə işğal altındakı bütün ərazilərimizi öz əbədi sahibinə - Azərbaycan xalqına qaytarmışdır.

Bu məqamda Rusiyanın təsnimmiş ictimai xadimi, Beynəlxalq Avrasiya Hərəkatının rəhbəri Aleksandr Duqinin fikirlərinə istinad etmək yerinə düşür: *"Düşünürəm, hal-hazırda İlham Əliyev dünyada bir nörəli siyasətçidir. Son illər ərzində heç bir siyasi liderə İlham Əliyev qədər öz xalqı və dövlətinin milli maraqlarını müdafiəsi işinin öhdəsindən belə parlaq səviyyədə gəlmək nəşib olmamışıdır"*.

Elman NƏSİROV, Milli Məclisin deputatı, YAP Təftiş Komissiyasının üzvü, Dövlət İdarəçilik Akademiyası Siyasi Araşdırmalar İnstitutunun direktoru, siyasi elmlər doktoru, professor.